

01-11 ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ἢ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ κ. ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

† 01-11- ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΘΡΟΣ

† Μνήμη τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ
καὶ Δαμιανοῦ ἐν τοῦ

† Ὁσίου εὐθεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Δαυΐδ τοῦ ἐν Εύβοιᾳ τῇ νήσῳ ἀσκήσαντος.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

‘Οπ πρέπει σοι πᾶσα δέξα...

Ὕχος πλ. δ^ν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν
αιῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυπίκα

Τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων Ὕχος πλ. δ^ν

Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυμα-
τουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθε-
νείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δω-
ρεὰν δότε ἡμῖν.

Τοῦ Ὁσίου Δαβὶδ

Ὕχος γ'. Θείας πίστεως.

Δόξα Πατρί...

Μέγα εὔρατο, Εὔβοια κλέος, τὸν
πανένδοξον, Δαβὶδ τὸν θεῖον, ὡς
ἱερᾶς ἀρετῆς καταγώγιον, καὶ τοῦ
Χριστοῦ ὀπαδὸν ἀληθέστατον, καὶ

τῶν Ὁσίων ἀπάντων ἐφάμιλλον.
Διὸ Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἴκετευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ϲὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σω-
τηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυ-
μοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ
σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφ-
θείσῃ, ὁ Γεννητός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ
διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος
πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ
φθορᾶς ως φιλάνθρωπος.

Συναπτὴ μακρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

‘Οτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

Τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων

Ὕχος πλ. δ^ν - Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγου

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δω-
ρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ
Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε,
ἀενάως τὰ πάθη, ἐν ὑμῖν γὰρ
ῶφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος,
ἐνεργοῦσα θείων ιάσεων δύναμιν·
ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν
εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε,
ἀναργύρῳ φρονήματι, θεοφόροι
Ἀνάργυροι· Πρεσβεύσατε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα ... Τοῦ Ὁσίου Δαβὶδ

Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

‘Ως ἥλιος λαμπρός, ἐν ὑστέροις
τοῖς χρόνοις, ἀνέτειλας σοφέ, ἐνα-
ρέτως βιώσας, λαμπρύνων τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ βίου σου,
Δαβὶδ Ὁσιε· ὅθεν τὴν σὴν θείαν
μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ
καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

01-11 ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΟΡΟΣ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ και ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Θεὸν ὑπερφυῶς, ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων, σαρκούμενον φρικτῶς, εἰς ἀνάπλασιν κόσμου, ἀφράστως ἀπεκύησας, καὶ παρθένος διέμεινας, μετὰ κύησιν, τὴν ἀνερμήνευτον Κόρην. "Ον ἱκέτευε, σῶσαι τοὺς σὲ Θεοτόκον, Ἀγνὴν μεγαλύνοντας.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν

Τοῦ Ὁσίου Δαβίδ

Ὕχος γ' Θείας πίστεως.

Θεῖον ὄργανον, τοῦ Παρακλήτου, ἔχρημάτισας, τῇ σῇ ἀσκήσει, καὶ πολλοὺς πρὸς σωτηρίαν ὁδήγησας, καὶ Μοναστῶν ὑποτύπωσις πέφηνας, καὶ ἰαμάτων δυνάμεις ἐτέλεσας. Δαβὶδ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ... Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων

Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον

Τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν Ἀναργύρων, οἱ πιστοὶ τελέσωμεν, καθικετεύοντες αὐτούς, ἵνα ἡμᾶς ἀπαλλάττωσι, παντοίων νόσων, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι, σὺ γάρ ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων

Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ποταμοὺς ἱάσεων, τοὺς Ἀναργύρους, δὲ Χριστὸς ἀνέδειξεν, ἐκ τῆς τοῦ Πνεύματος πηγῆς, ἀρδευομένους καὶ χάριτι, παθῶν παντοίων, ἐκπλύνοντας ἅπαντας.

Δόξα. ... Τοῦ Ὁσίου Δαβίδ

Ὕχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἄσκητικῶς ἀγωνιζόμενος Πάτερ, καθαγιάζεις τῇ ἀγίᾳ ζωῇ σου, οὗ περ διῆλθες τόπους θείῳ Πνεύματι, ἐξαιρέτως δ' Ἄγιε, ἐν τῇ νήσῳ Εύβοίας, πλεῖον πάντων ἔλαμψας, ἐν αὐτῇ καταπαύσας, καὶ ἀγιάζεις ταύτην ὡς Δαβὶδ, ταῖς τῶν ἀγίων λειψάνων σου χάρισι.

Καὶ νῦν.... Θεοτοκίον.

Τῇ κραταιᾷ σου προστασίᾳ Παρθένε, τοὺς καταφεύγοντας θερμῇ πεποιθήσει, ἀπὸ παντοίων ὁρίου περιστάσεων, δίδου τὴν εἰρήνην σου, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, καὶ σωμάτων ἴασιν, καὶ πταισμάτων τὴν λύσιν· σὺ γάρ ὡς οὖσα, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, δύναμιν ἔχεις πληροῦν, πᾶσαν αἴτησιν.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου.

Ἀντίφωνον Α!

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (**δίς**)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (**δίς**)

Δόξα.

Ἄγιῷ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ύψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἰεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιῷ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ὁρίθρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωγονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς ριγ' 113

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΟΡΟΣ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ και ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγιοις
Αὐτοῦ. (δῆς)

Σπίχ. Τοῖς Ἅγιοις τοῖς ἐν τῇ γῇ
Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγιοις
Αὐτοῦ.

‘**Η Τάξις τοῦ**
Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
”Ηχος β’.’

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον
(Ζήτει τῇ ΙΖ' Ἰανουαρίου).
‘**Ἐκ τοῦ κατὰ**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
φουν τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Cοὶ μόνω ἥμαρτον καὶ τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως
ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Iδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συ-
νελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Iδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας
σου ἐδήλωσάς μοι.

Pαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθα-
ρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστεα
τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας
τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Kαρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ
ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνι-
σον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Mὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου
τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμο-
νικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου
καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἵμάτων ὁ Θεὸς, ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλ-
λιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαι-
ούσην σου.

Kύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Oτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα
ἄν ὀλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντε-
τριμμένον’ καρδίαν συντετριμ-
μένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς
οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εύδοκίᾳ
σου τὴν Σιῶν, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη Τερουσαλήμ.

Tότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαι-
ούσης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυ-
τώματα.

Tότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... Ἡχος β'

Tαῖς τοῦ σοῦ Όσίου, πρεσβείας

01-11 ΕΝΤΑΙΟΣ ΟΡΟΡΟΣ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ και ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Tαῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις
Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν
ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ιμίόμελον. Ἡχος πλ. β'

Cήμερον ὁ θεοφόρος Δαβίδ, τὸ
τῆς Εὐβοίας ἔξοχον ὡράιο σμα, τὸν
τῆς ἀσκήσεως περάνας δρόμον, τὴν
πρὸς οὐρανὸν πορείαν ἐποιήσατο·
καὶ τάς ἀντιμισθίας τῶν πόνων
δρεπόμενος, τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἅγιοις
συναγάλλεται· ἥμīν δὲ κατέλιπεν,
ώς πηγὴν ἀγιασμοῦ καὶ πατρῷον
κλῆρον, τὴν τῶν σεπτῶν αὐτοῦ λει-
φάνων σορόν, πᾶσι πηγάζουσαν,
ἀφθόνως τὰ ίάματα.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Kύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δ)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωτῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ωδὴ α'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ό Είρμος.

Yγρὰν διοδεύσας ώσεὶ ξηράν,
καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν δια-
φυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ
Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Yγρὰν διοδεύσας ώσεὶ ξηράν,
καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν δια-
φυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ
Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρα-
σμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σω-
τηρίαν ἐπιζητῶν, Ὁ Μῆτερ τοῦ
Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν
καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβο-
λαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί
μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, Κόρη,
τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ
σου, Πανάμωμε.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Cωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν,
δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναι με
τῶν δεινῶν, σοὶ γὰρ νῦν προ-
σφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν
καὶ τὴν διάνοιαν.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Nοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυ-
χήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας
τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θε-
ομῆτορ, ώς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λο-
χεύτρια.

**Ο Κανὼν τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων
Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ
ῳδὴ α'**

Ἡχος α' Ἀσωμεν πάντες λαοί

Σπίχ. **Ἀ**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ ἡμῶν

Yπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς
Τριάδος, ἡ δυὰς ἡ θαυμαστὴ καὶ
σεβάσμιος, φωτιζομένη πᾶσιν
ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς,
παρέχει ἀενάως, ἀναβλυστάνουσα.

Σπίχ. **Ἀ**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ ἡμῶν

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζω-
ηφόροις λόγοις, ώς φωστήρες ἐν
κόσμῳ ἔξελαμψαν, τὴν τῶν παθῶν
διμίχλην, εὔκόλως διασκεδάζοντες,
τῇ ζέσει τῆς πίστεως, οἱ Παμ-
μακάριστοι.

Σπίχ. “Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ ἡμῶν

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σω-
τῆρος πᾶσαν, ἡδυπάθειαν σαρκὸς
μὲν ἀπέθεντο, ταῖς ἀρεταῖς ψυχὰς
δέ, φανότατα καταλαμπρύναντες,
ἐν κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ ἀξιάγα-
στοι.

Σπίχ. “Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. **Θεοτοκίου**

“Ολον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῇ γα-
στρὶ σκηνώσας, Θεομῆτορ ἀπορ-
ρήτως ἡμφιάσατο, δέ ἐκ Πατρὸς
ἐκλάμψας, Γίδες ἀχρόνως ὁ ὑπέρ-
θεος, αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, δτὶ δε-
δόξασται.

‘Ο Κανὼν τοῦ Όσιου Δαβὶδ
·Ωδὴ α’.

·Ηχος πλ. δ’.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Σπίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ πρεσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν

Μεγαλοφώνως τὴν ἀγίαν μνήμην
σου, ὑμνολογῆσαι τολμῶν, τὴν σὴν
ἔξαιτοῦμαι, χάριν τὴν πολύφωτον,
τὸν νοῦν μου καταυγάζουσαν, καὶ
ἰσχύν μοι διδοῦσαν, δπως ἐπάξιον
αἴνεσιν, ἀσω σοι Δαβὶδ παμμακά-
ριστε. (δις)

Σπίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ πρεσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν

Λαμπρᾶς ἐκ δίζης ἄνθος εὐθα-
λέστατον, Πάτερ ἐβλάστησας, καὶ

ἀμετρήτου βίου, εύωδίαν κρείτ-
τονα, ἀπὸ παιδὸς διέπνευσας,
ὅλικῶς τῷ Σωτῆρι, ἀνατεθεὶς ἐκ
νεότητος, Πάτερ οὐρανίω φρονή-
ματι.

Σπίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ πρεσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν

Περιχαρῶς τοῦ Βαπτιστοῦ τῆς
ὄψεως, Πάτερ ἥξιώσαι, καί, φωνῇ
τῇ τούτου χαίρων ἡκολούθησας, ἐν
ἀτελεῖ τῷ σώματι, καὶ τελείᾳ φρο-
νήσει, ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ Ὁσιε, μεί-
νας ἀληθῶς ὡς ἀσώματος.

Δόξα...

‘Εξέστη Πάτερ ὁ σεπτὸς, γεννή-
τωρ σου, ἡνίκα εἰδὲ σε, ἐν ναῷ
ἀγίῳ ὅλον ἔξαστράπτοντα, πρὸ τῆς
εἰκόνος Ὁσιε, Ἰωάννου τοῦ πάνυ,
καὶ τὴν σὴν μέλλουσαν ἔλλαμψιν,
Πνεύματι Ἅγιῳ μεμύηται.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίου**.

Γένος βροτῶν τῆς καταδίκης σέ-
σωσται, τοῦ πρωτοπλάστου Ἄδαμ,
τῷ σῷ ἀπορρήτῳ, τόκῳ Παναμώ-
μητε. Θεὸν σεσαρκωμένον γάρ,
ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, χαρᾶς ἡμῖν
ἄφθης πρόξενος. δθεν κατὰ χρέος
αἰνοῦμέν σε.

·Ωδὴ γ’.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

·Ωδὴ γ’.

·Ηχος πλ. δ’
·Ο Είρμας.

Ούρανίας ἀψιδος, ὀροφουργὲ
Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο-
μητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ
ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνε φιλάνθρωπε.

01-11 ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΟΡΟΣ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ και ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

Ούρανίας ἀψιδος, ὁροφουργὲ
Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο-
μῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ
ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνε φιλάνθρωπε.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς
ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρ-
θένε, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν
λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία,
τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη
πανύμνητε.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Ικετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν
τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν
ζάλην, διασκεδάσαι μου, σὺ γάρ,
Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας,
μόνη πανάχραντε.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Εὔεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν
καλῶν αἴτιον, τῆς εὔεργεσίας τὸν
πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα
γάρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν Ἰσχύῃ,
τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάρι-
στε.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶ σου
ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρδωστίαις, καὶ νοσε-
ροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρ-
θένε, σὺ μοι βοήθησον, τῶν
Ιαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε,
τὸν ἀδαπάνητον.

Τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων
Ὕχος αἱ Σπερέωσόν με Χριστέ

Σπίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ ἡμῶν

Ιάσεων τὰς πηγάς, τῶν δωρεῶν
τε τῶν θείων τοὺς ὄχετούς, τοῦ
ἀὖλου φωτὸς τὰ λαμπρότατα, δο-
χεῖα ἅπαντες, ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σπίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ ἡμῶν

Сωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἵα-
τρεύοντες πάθη τὰς ἀρωστίας,
τῶν προσιόντων ὑμῖν Παν-
σεβάσμιοι, προθύμως νῦν, ὡς
εὐεργέται θεραπεύετε.

Σπίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ ἡμῶν

Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακο-
σμούμενοι πᾶσαν τὴν φθειρομένην,
τρυφὴν τοῦ βίου σαφῶς ἀπε-
κριόσαντο, τῷ θείῳ κάλλει, ἀνεν-
δότως ἀτενίζοντες.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Ἐν εἰδει τῷ καθ' ἡμᾶς, δι πρὸν
ἀνείδεος ὥφθη Θεογεννῆτορ, συ-
νεισδραμούσης σαρκὶ τῆς θεότη-
τος, ἐν μήτρᾳ σου, τῆς παναγίας
Θεόνυμφε.

·Ο Κανὼν τοῦ Οσίου Δαβΐδ

·Ωδὴ γ' Ούρανίας ἀψίδος.

Σπίχ. Οσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν

Ώς Θεὸν ἀγαπήσας ἀπὸ παιδὸς
“Οσιε, τὴν τῶν γεννητόρων ἀγά-
πην, ἐμφρόνως ἔλιπες καὶ ἡκολού-
θησας, ἀνενδοιάστω καρδίᾳ, καὶ
σοφῷ φρονήματι, Χριστοῦ τοῖς
ἴχνεσι. (Δις)

Σπίχ. Οσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν

Ποτιζόμενος ρέιθροις, τοῖς τῶν Γραφῶν Ὅσιε, καὶ τοῖς θεοπνεύστοις λογίοις, ἀεὶ τρεφόμενος, ἐν νεανίαις τελῶν, ὅλος θεόφρων ἐφαίνου, πεπλησμένος Ἀγιε, πολλῆς συνέσεως.

Σπίχ. **”Οσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν**

Ρώμην ἔνθεον ἔχων, ἐν τῇ ψυχῇ Ἀγιε, κόσμου τῆς ἀπάτης ἀπέστης, ἀπὸ νεότητος, καὶ τῆς πατρίδος φυγῶν, προσωκειώθης Κυρίῳ, τούτου τὸν γλυκύτατον ζυγὸν ἀράμενος.

Δόξα...

Ολικῇ προθυμίᾳ, ἀκολουθῶν Ὅσιε, τῇ ἀπὸ οὐρανοῦ θείᾳ κλήσει, εὗρες ἰθύνοντα, καλῶς πρὸς δρόμον σε, τῆς οὐρανίου πορείας, τὸν σοφὸν Ἀκάκιον, προνοίᾳ κρείττονι.

Καὶ νῦν...Θεοτοκον.

Ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων, ὑπερφυῶς τέτοκας, τὸν Δημιουργὸν τῶν ἀπάντων, σάρκα γενόμενον, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, τὸν πεπτωκότα ἀπάτῃ, Θεοτόκε Δέσποινα, κόσμου προσφύγιον.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

”Οπ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Δαβίδ.

”Ηχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

”Ως ἀστὴρ λαμπρότατος ὥφθης ἐν κόσμῳ, καταυγάζων ἀπαντας, τοὺς προσιόντας σοι πιστῶς, Δαβὶδ Πατέρων τὸ καύχημα, τῶν ἱαμάτων τοῖς θείοις χαρίσματι.

”Ο Οἶκος.

”Υμνον ἀπαντες πιστοί, τῷ Θεῷ ἀναπέμψωμεν, τῷ δωρησαμένῳ ἵσχύν, τῷ αὐτοῦ θεράποντι Δαβὶδ,

ἀγωνίσασθαι καλῶς, τὸν τῆς ἀρετῆς κάλλιστον ἀγῶνα· ἐν ἐσχάτοις γὰρ καιροῖς ἀναφανεῖς, ὡς ἀστὴρ ἀειφανῆς τῆς θείας φωταγγείας, τῶν πάλαι Ὅσιων ὥφθη ὁμόζηλος, καὶ τῷ βίῳ ὁμότροπος, καὶ τοῖς τρόποις συμμέτοχος, καὶ τῆς δόξης καὶ τῶν χαρίτων, κοινωνὸς ἴσοκλεής· καὶ ἐν πλείστοις ἀγωνισάμενος τόποις, ἐν τῇ νήσῳ Εύβοιᾳ, θείᾳ νεύσει, παρεγένετο· ἔνθα ναὸν τῷ μεταμορφωθέντι ἐν Θαβὼρ Σωτῆρι ἐδομήσατο, καὶ Μονὴν Ἱερὰν συστησάμενος, ὡς σωτηρίας λιμένα ἄκλυστον, πάντας εὔεργετεῖ, κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα, τῶν ἱαμάτων θείοις χαρίσμασι.

Καθίσματα

Τῶν Ἄγίων Ἀναργύρων

”Ηχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀενάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὥφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, χορηγοῦσα θείων, ἱάσεων δύναμιν· δθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ φρονήματι, Θεοφόροι Άναργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... τοῦ Ὁσίου Δαβίδ. ”Ομοιον

”Ἀπὸ βρέφους ἐπόθησας ἀληθῶς, τὸν ἐνάρετον βίον καὶ καθαρόν, ὡς πλήρης φρονήσεως καὶ τῆς ἄνωθεν κλήσεως, ἐκλελεγμένον σκεῦος, καὶ κόσμου τῆς σχέσεως, ἀνώτερον φυλάττων, τὸν νοῦν σου μακάριε. ”Οθεν Μοναζόντων, δεδεγμένος τὸ

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΟΡΟΣ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ και ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

σχῆμα, τῶν πάλαι ὅμότροπος, Ἀσκητῶν ἐχρημάτισας, θεοφόρες Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν...Θεοτοκὸν. Ὁροιον

Τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων καὶ Ποιητὴν, ὃν ἐκύησας Κόρη ὑπερφυῶς, ῥύσμενον ἀπαντας, χαλεπῆς ἐκ χειρώσεως, ὡς Μήτηρ ἐκδυσώπει, μανίας τοῦ ὄφεως, καὶ κοσμικῶν σκανδάλων. ρυσθῆναι καὶ θλίψεων, μόνη Θεοτόκε τοὺς πρὸς σὲ αφορῶντας, καὶ πίστει ζητοῦντάς σου, τὴν ὀξεῖαν βοήθειαν, τὴν ἡμᾶς ἀεὶ σώζουσαν, πρεσβεύουσα Παρθένε, ἀεί, καὶ μελλούσης δόξης καὶ λαμπρότητος, τῆς χαρᾶς τοῦ Γιοῦ σου, τυχεῖν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

**Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Σὺ γάρ εἰσ ὁ Βασιλεύς...**

Κοντάκιον

Τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων

Ὕχος β'

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἱαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ θαυματουργοὶ Ἐνδοξοι, ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατεβάλετε, τὸν κόσμον ἵωμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ο Οἶκος

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἱατρῶν· τοῦ γὰρ Ψύστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν καμοί, διηγήσεως χάριν δεδώρηνται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας,

ἱαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἵωμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Συναξάριον

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Σπίχοι

Εἱ καὶ παρῆκαν γῆν Ἀνάργυροι δύω,

Πληροῦσιν, ὡς πρίν, καὶ πάλιν γῆν θαυμάτων.

Πρώτη Ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἔκπτατον ἐκ γῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Εύβοιᾳ ἀσκήσαντος.

Σπίχοι

Δαβὶδ Γολιάθ κατέβαλε τῷ λίθῳ,
Δαβὶδ προσευχῇ κατέβαλε τὰ πάθη.

Πρώτη Θεοῖ ο Δαβὶδ Νοεμβρίοιο ἔστηκε θώκω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Κυριαίνης καὶ Ἰουλιανῆς.

Σπίχοι

Καὶ Κυρίαινα πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει,

Πάσης πνοῆς τιμῶσα Κύριον μέγαν.

Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, Σωτερ, ἐκκεκαυμένη,

Ἰουλιανὴ καῦσιν ἐκ πυρὸς φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Καισαρίου, Δασίου, καὶ ἑτέρων πέντε.

Σπίχοι

01-11 ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΟΡΟΣ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ και ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

Σὺν ἔξι συνάθλοις, τῆς ἀληθείας φίλοις,

Τέμνουσι Καισάριον οἱ ψεύδους φίλοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων Ἱερομαρτύρων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου, καὶ Ἰακώβου Πρεσβυτέρου.

Σπίχοι

Σὺν Ἰακώβῳ τῷ θύτῃ Χριστοῦ, ξίφοις

Ἰωάννης ἤνεγκεν ὁ Χριστοῦ θύτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Ἐρμηνιγγέλδου.

Σπίχοι

Ἐρμηνίγγελος ἐκπλυθεὶς βαφὴν πλάνης,

Σφαγὴν ὑποστάς, βάπτεται λύθρου κόχλῳ.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κυπριανὸς καὶ Ἰουλιανὴ πυρὶ τελειοῦνται.

Μνήμη τοῦ Ἅγιου νέου Ἱερομάρτυρος, Ἰακώβου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ Ἰακώβου διακόνου καὶ Διονυσίου μοναχοῦ, τῶν δι' ἀγχόνης τελειωθέντων κατὰ τὸ 1520.

Ταῖς τῶν Ἅγιων σου πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ Ωδὴ α'. Ἡχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ὅσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ῳδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἀφθορος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ῳδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Υψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ῳδὴ ε'

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Γίόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ῳδὴ ζ'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἔξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ῳδὴ ζ'

Ούκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Υπερύμνη-τε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

ῳδὴ η'

Σπίχ. Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει φάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἔχος δ')

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἥγαλλιάσε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Ὁτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ὁτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἄντελάβετο Ισραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία. Ωδὴ θ'.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ

πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, ἵερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων

Ἔχος γ'

Ἐν Πνεύμαπι τῷ Ἱερῷ

Τὴν χάριν τῶν ἱάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, θεραπεύετε νόσους, καὶ ἱᾶσθε ἀπαντας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει, διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Τοῦ Ὁσίου Δαβὶδ

Ἔχος β'

Γυναικεῖς ἀκουπίσθητε.

Εὑβοίας τὸν κοσμήτορα, καὶ θεῖον ἀντιλήπτορα, καὶ βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρὸς Χριστὸν μέγαν πρέσβυν, Δαβὶδ τὸν ἱερώτατον, δσίων τὸ ἀγλάϊσμα, καὶ ἱερέων καύχημα, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτοῦ μνήμῃ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῶν ἀγνῶν αἵμάτων σου, Θεὸς ὁ Ὑπερούσιος, τὸ καθ' ἡμᾶς οὔσιώθη, ἀνερμηνεύτως ὡς οἶδε, καὶ κόσμῳ, πεφανέρωται, διπλοῦς Ἀγνὴ ταῖς φύσεσι, μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ, καὶ ἔσωσε Θεοτόκε, τοὺς τὸν σὸν τόκον αἰνοῦντας.

AINOI . Ἡχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

**Σπιχηρὰ ιδιόμελα
τῶν Ἅγιων Ἀναργύρων
Ἡχος α'**

Σπίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ἀναργύρως τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, θεραπεύετε, παγκόσμιοι Ἀνάργυροι· ὅθεν δι' ὅμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν δεδομένην εὔρωστίαν χαριζόμενος, φωστήρας ἀπλανεῖς ὅμᾶς ἀναδείκνυσι τῇ οἰκουμένῃ, αὐτῷ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν προμηθείας, τὴν τῶν ἱαμάτων ἄβυσσον ἔξαντλήσαντες, πᾶσιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς, τὰς ἵάσεις Ἀνάργυροι· ὑπερψυῶς γὰρ τῶν νοσούντων τὰ πάθη, ἐν χειρουργίαις μυστικαῖς, ἐκ θησαυρῶν τοῦ Πνεύματος, φάρμακα προτιθέντες σωτήρια, τοῖς κάμνουσι θεραπεύετε· ὅθεν ναὸς σεπτὸς γεγονότες, τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος, ἐν ὅμιν σαφῶς τὴν κα-

τοικίαν ποιησαμένης, αὐτῇ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἅγιων εἰς αἰῶνας· βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε· Δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἡχος β'

Ιατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἱαμάτων, σωτῆρες τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἴασασθε, σὺν τῇ Θεοδότῃ, ἰκετεύοντες, Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Προσόμοια Τοῦ Ὁσίου Δαβίδ

Ἡχος. πλ. δ'.

Ὦ ηὐ παραδόξου θαύματος!

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Πάτερ Δαβὶδ παμμακάριστε, ἀπὸ παιδὸς τῷ Θεῷ, σεαυτὸν ἀναθέμενος, κοσμικὴν προσπάθειαν, θεοφρόνως ἀπέρριψας, καὶ τὸν σταυρὸν σου ἀναλαβόμενος, τῇ πολιτείᾳ ὥφθης Ἰσάγγελος· ὡς τῶν ἀγώνων σου, καὶ τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, παρὰ Θεοῦ, δόξης καὶ λαμπρότητος! ἦς κατηξίωσαι.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάτερ Δαβὶδ παναοίδιμε, τόν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστήν, αὐτοφεὶ ὡς ἔωρακας, καὶ τῆς τούτου Ὁσιε, φωνῆς θείας ὡς ἥκουσας, αὐτοῦ τοῖς ἵχνεσιν ἡκολούθησας, καὶ θεοφόρος ὅλος καὶ ἔνθεος, ἀπὸ νεότητος, ὡφθης θείω Πνεύματι, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγίαν Ἅγιε, καθοδηγούμενος.

Σπίχ. Μακάριος ἀνήρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Πάτερ Δαβὶδ θεοδόξαστε, ὡς ἔωσφόρος ἀστήρ, τῇ Εὐβοίᾳ ἀνέτειλας, ἐναρέτοις πράξεσιν, ἰερῶς κλεϊζόμενος, καὶ Μονὴν θείαν σεπτῶς ἀνήγειρας, καὶ Μοναζόντων χορὸν συνήθροισας, οὓς καὶ ὀδήγησας, πρὸς ζωὴν οὐράνιον, βίῳ τῷ σῷ, καὶ λόγῳ τῆς χάριτος, καὶ θείοις θαύμασι.

Σπίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Πάτερ Δαβὶδ ἰερώτατε, τὴν ἰεράν σου σορόν, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, εκτημένοι Ἅγιε, ὁῶσιν θείαν λαμβάνομεν· ἡ γὰρ σεπτή σου Κάρα καὶ πάντιμος, ἀεὶ πηγάζει ἡμῖν ἱάματα, ἡ προσερχόμενοι, χαλεπῶν κακώσεων, καὶ δύσνῶν, καὶ νόσων καὶ θλίψεων, ἀπολυτρούμεθα.

Δόξα Πατρὶ...
Ὕπαγος δ'

Πηγὴν ἱαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἱάσεις παρέχετε

πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων. Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἔξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὃστε αὐτὰ ἐκβάλλειν καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἵατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Ὕπαγος δ'
"Ἐδωκας σημείωσιν

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν καὶ κραταίωμα, χαῖρε κλῖμαξ οὐράνιε, χαῖρε τὸ κειμήλιον, τὸ τῆς παρθενίας, χαῖρε Θεοτόκε ἡ κιβωτὸς ἡ λογική, τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ καύχημα, τοῦ κόσμου καὶ στερέωμα, τῶν πεπτωκότων ἀνάκλησις, ἡ σκηνὴ ἡ ὀλόφωτος, ἡ ἄγια καὶ πάγκαλος.

Δοξολογία Μεγάλη.
Ὕπαγος δ'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γιὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Γίδης τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν
ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἰ μόνος Ἀγιος, σὺ εἰ
μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω
σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δε-
δοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν,
ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἴπα
Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν
μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ
φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς

γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός,
Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός,
Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός,
Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον

Ἄχος πλ. δ^ρ

Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυμα-
τουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθε-
νείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δω-
ρεὰν δότε ἡμῖν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ἀνπίφωνον Α'. Ἄχος β!

Στίχ. **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ
ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας
τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΟΡΟΣ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ και ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

Στίχ. Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Άνπιφωνον Β'. Ὁχος β'!

Σπίχ. **Λ**ινει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Сῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. **Μ**ακάριος, οὓς ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Сῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Сῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ.. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Сῶσον, ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γιὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἴς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Άνπιφωνον Γ'

“Ηχος πλ. δν.

Σπίχ. α! Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Άπολυτίκιον.

Άπολυτίκιον Ὁχος πλ. δ

Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γιὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός,, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Άπολυτίκιον

“Ηχος πλ. δν

Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Τοῦ Όσιου Δαβὶδ

“Ηχος γ'.

Θείας πόστεως.

Μέγα εὗρατο, Εὕβοια κλέος, τὸν πανένδοξον, Δαβὶδ τὸν θεῖον, ὃς ἱερᾶς ἀρετῆς καταγώγιον, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὄπαδὸν ἀληθέστατον, καὶ τῶν Όσίων ἀπάντων ἐφάμιλλον. Διὸ Πάτερ Όσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἵκετευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Άπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἡχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάζ, ἀλλὰ πρόφθασον, ως ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἴκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος δὲ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **γ/**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος δὲ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος

**Τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ
καὶ Δαμασκοῦ.**

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν δὲ Κύριος

Σπίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα.

12:27-13:8

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο δὲ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα

ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδασκαλοί; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ιαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἥχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἔὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἔὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἔὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἔὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὡφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἄλληλούϊα. (γ/) **Ἡχος δ'.**

Ἐντειναι καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε ἐνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης.

Σπίχ. Ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Καὶ καθεζῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἔξαρέπας

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἐσται δίκαιοις. Ἀλληλούϊα.

Ὕχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἔλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἄμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ὕχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (*τρίς*)

Ἀπόλυσις

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
‘Ιεροψάλτη
στὸν I.N. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.